

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 20 DECEMBER.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome:

De generaal La Marmora, die baast heeft Rome te verlaten, heeft te vergeefs den koning of prins Humbert verzocht naar Rome te komen. Volgens de laatste berichten verklaart Victor-Emmanuel, dat hij zijne intrede niet binnen Rome kan houden, dan vergezeld van het corps diplomatique. Dit zou gelijk staan met eene formele weigering.

Mevrouw La Marmora en twee zusters van den generaal zijn aangekomen, maar hebben niet haar intrek willen nemen in het paleis van zijne zuster. Zij hebben een klein verblijf gehouwen in de *Viale de' Greci*, nabij de Place d'Espagne en zeggen evenwel, dat zij gekomen zijn, om den luitenant des konings af te halen, die vervangen zou worden door een prefect.

Men heeft beweerd, dat, zoo Victor-Emmanuel in Rome verscheen, de Paus zich naar Porto d'Anzio zou begeven; maar dit gerucht is vals. Pius IX zal het Vaticaan niet verlaten. Wat den koning betreft, ziehier hoe het volk over zijne komst denkt. Men heeft heden morgend een gevilde kat vinden hangen om den hals van het vermaarde beeld van Pasquino. Daaronder stond op een bordje geschreven:

Quando questo gatto riavrà la pelle allora vedremo a Roma Vittorio Emanuele. (Wanneer deze kat weder haar vel zal terugbekomen hebben, zullen wij Victor-Emmanuel te Rome zien)

De kardinaal-vicaris heeft een mandement uitgevaardigd voor de voorbereidende novene van het feest der Onbevleete Ontvangenis. Volgens gewoonte is dat mandement op verscheidene plaatsen met vnlnis bedekt geworden. Maar men merkt een grooten toevloed van geloovigen op in de kerken waar die Novene gehouden wordt.

Het protest neemt hier den vorm aan, die het moet hebben: die van de godvruchtigheid. Men heeft eene inschrijving geopend, om in de kerk van den H. Ignatius een monument op te richten tot herstel van den hoou den naam van Jesus aangedaan, door de vernieling van het rensachtige wapenschild, dat den voorgevel van het Romeinse Collegie versierde.

De bevolking van Rome ziet een gebruik opheffen, dat gelijktijdig aan de geloovigen, de artsen en de vreemdelingen beviel: het is dat der *Kerstlieden*, welke gedurende den Advent gezongen werden door de *pifferari*, terwijl zij zich op het herderlijk speeltuig begeelden. De politie heeft die arme *pifferari* meedoogenloos weggejaagd, hun toevoegende, dat die knezelarij belachelijk en overbodig zijn geworden, uithoofde het volk, dat voortaan verlicht is, de straten van Rome gaat zuiveren en de madonna-beelden wegruimen. Daarentegen wordt het gehoor der bevolking verdoofd door de draaiorgels en rondvensters van dagbladen, die op dit oogenblik: *Il tesmanto d'Antonelli* venten. Ik laat een exemplaar van dat blad halen, hetwelk op de waliglijkste en laagbartigste wijze den kardinaal-secretaris van staat hoont.

Het vraagstuk der ambtenaren wordt met den dag moeilijker en haart het gouvernement groote zorg. Victor-Emmanuel behoeft er niet op te rekenen, hij zal geen eed van trouw en erkenning doen afleggen aan brave menschen; hij is *geëcommunicéerd*. Dit woord zegt alles. Indien het slechts betrof eenige weinige haembten tot den bedelstaf te brengen, het gouvernement zou niet aarzelen, maar het geldt hier nagenoeg het gausche aantal, dat den eed weigert.

Oorlogsberichten.

Geen belangrijke nieuwe feiten zijn van het oorlogstoneel te vermelden, sedert de innam van Montmédy, niet verre van onze zuidoostelijke grens gelegen. De Pruisen hebben aldaar 3,000 krijgsgevangenen en 65 kanonnen buit gemaakt en te gelijker tijd 237 deutsche krijgsgevangenen, waaronder 4 officieren, verlost, die er door de Franschen gevangen werden gehouden.

Eene kleinere plaats, Baumont, ten westen van Evreux, is door de Pruisen bezet geworden.

Die ongelukkige staat van zaken; dat hardnekkig strijden en bloedvergieten, plundere en brandstichten zal in Frankrijk voortduren, zoolang Parijs, het Loire-leger en eenige andere gewichtige standpunten zoolals Rijsel, Havre, Marseille, Lyon, krachtadigen weerdstand blijven bieden; zoolang er geen wettig aangesteld Staatsbestuur in Frankrijk zich bevindt, welk op eene regelmatige wijze met den Koning van Pruisen over de voorwaarden van den vrede kunnen onderhandelen.

Dat de Pruisen de verlenging van den franschen weerdstand vreezen, blijkt nu duidelijk uit

het feit dat een nieuw reserveleger van 150,000 mannen van den tweeden ban der landweer reeds op weg zijn naar den Rijn. Die troepen zijn bestemd ter versterking des legercorps van generaal von Werder en ter aanvulling der gevoelige verliezen, door de Duitschers bij de uitvallen der legers van Parijs en in de gevechten langs de Loire, ondergaan. Ook zijn de Duitschers verplicht, de door hen genomens steden te bezetten en te verdedigen.

Generaal van Manteuffel heeft afgezien van zijne voorwaartsche beweging naar Havre, waarschijnlijk uit vrees voor de naderende fransche strijdcorpsen uit Normandië en 't Noorderdepartement; terwijl langs den anderen kant het Loire-leger, van Mans tot Bourges, in eene lange strijdlijn hevige stand blijft houden.

En nochtans wenscht men niet alleen in Frankrijk naar wapenstilstand en vrede, maar ook en vooral in Pruisen en Duitschland.

Het is hartverscheurend, de berichten te lezen over het gedwongen vertrek der pruisische burgerwachten, waar de schreiende vrouwen en kinderen handenwringend en door de droefheid vervoerd, de heerschzuchtige dwingelanden vervloeken die hunne echtgenooten en vaders zoo wreed en noodeloos naar den oorlog sleuren, waar niet meer geregelde gevechten maar gruwelijke menschenmoorderijen worden gepleegd, die wraak roepen naar den hemel; waar duizenden en duizenden mannen in den vollen bloei des levens, een groot deel vaders en broodwinnaars van talrijke huishoudens moedwillig vermoorden.

De laatste tijdingen, gisteren en heden toegesproken, melden dat de Pruisen de stad Amiens verlaten hebben en, langs binnenwegen, terug trekken naar de richting van Clermont. De steden Roye en Montdidier zijn door de fransche troepen bezet geworden.

Generaal Faidherbe schrijft uit Corbie dat de fransche dragonders van 't Noorderleger 50 krijgsgevangenen, 27 paarden, legerwagens, wapens en levensvoorraad van de Pruisen genomen hebben.

Tusschen Amiens en Ham, verwacht men zich aan eenen grooten veldslag. Normandië is nu weder gerust. Bij Chimay heeft men een duitsch legerkorps bemerkt; maar de omstreken van Havre zijn stellig door de deutsche troepen verlaten.

De tijdingen van het leger van generaal Bourbaki zijn uitmuntend; hetzelfde wordt dagelijks versterkt door de Elzassers, die vrijwillig deel komen nemen aan de nationale verdediging. Niettegenstaande de pruisische bezetting in dat gewest, zijn dezer dagen meer dan 4,000 strijders uit den Elzas toegekomen, en men verwacht er insgelijks Lorreniers.

Onder de hand wordt het Noorderleger te Rijsel en omstreken dagelijks versterkt en geoeffend, en zal welhaast in staat zijn om de hand te reiken aan het leger der Loire. Langs de oevers dezer rivier trekken de Duitschers voortwaarts op de stad Loches, en bedreigen bijgevolg Tours, welke verdediging door den franschen generaal Sol, zonder hooger bevelen, zoo onverwacht verlaten is geworden. Men denkt, echter, dat generaal Chanzy, uit Vendôme vertrokken, die stad met een deel zijner troepen te beletten en, bij aanhoudende weigering van overgaaf, wellicht eindelijk te beginnen met de beschieting eeniger forten en van een deel der stad.

Alles duidt heden aan dat de Duitschers hunne strijdkrachten willen samenhoopen langs de Loire en rond Parijs, ten einde op het eerste punt enen grooten, wellicht beslissenden veldslag uit te lokken, en van den anderen kant de omsingeling van Parijs te versterken, den uitval der fransche troepen te beletten en, bij aanhoudende weigering van overgaaf, wellicht eindelijk te beginnen met de beschieting eeniger forten en van een deel der stad.

De Engelse dagbladen schetsen nu den toestand der Duitschers in Frankrijk met zeer donkere kleuren af, en zij beschouwen den weerdstand der Franschen als dagelijks sterker en gevaarlijker voor den vijand.

UIT ORLÉANS.

Volgens een correspondent van den *Times*, heeft de terugkeer der Pruisen, in Orleans, hartverscheurende toneelen opgeleverd. Vrouwen in rouw doorliepen de straten, het spoor van hunne zoons, broeders en echtgenooten zoekende. De openbare weg was met lijken en paarden rompen overdekt. Men heeft twee pruisische gendarmen opgenomen, die gedood werden op den oogenblik dat zij de venstersluiken der huizen met krijt teekenden, ten einde aan te duiden waar militaire inkwartiering verwacht werd.

De groothertog van Mecklenburg stapte af in het *Hotel d'Orléans*; zijne soldaten dwongen

hem zich te vertoonen, om hem eene ovyatie te doen.

Het getal gevangenen is overgroot. Ten gevolge der ijzige koude, kwamen de mobieleën vragen om zich aan de pruisische vuren te verwarmen. Deze deden de magazijnen openen om zich handschoenen, borstrokken van flanel, fotografische kaart en andere noodige voorwerpen te verschaffen.

Het meest buitengewone uitzicht van Orleans is de kathedraal. Men sloot er duizenden gevangenen in op. Deze, door de koude gedwongen, staken de kerkstoelen, in brand, hetgeen een zware rook teweeg bracht, tusschen welke de soldaten zich als spookten hewogen. Men kan zich niets dergelijks verbeelden.

Eensklaps werd het gemompel der gespreken vervangen door den orgeltoon; men speelde eenen... dans, terwijl de gevangenen hunnen maaltijd gereed maakten op een vuur, dat in de middenbeuk brandde. De correspondent zag dit alles met verstomming aan. Achter hem stond een priester te weenen, terwijl vrouwen in rouw gekleed, brood aan de gevangenen uitdeelden. De correspondent vertelt zoodanig met verstomming geslagen te zijn, dat hij vergat zich het hoofd te ontbloten.

Alle gevangenen zeggen zij overtuigd waren, dat de uitval van generaal Ducrot gelukt was. Eene proclamatie van M. Gambetta deed zulks gelooven.

Een belangrijk feit is het volgende, dat Mgr. Dupanloup gevangen gehouden wordt. Hij heeft twee schildwachters voor zijne deur. Niemand mag met hem spreken, zonder bijzondere toelating. Men beschuldigt hem van gebruik te hebben gemaakt van zijne betrekking met katholieke Beierlingen, die voor resultaat hebben gehad de neerlaag der Duitschers, te Coulmiers. Men verwijt hem daarenboven, dat hij in zijn herderlijken brief, de Duitschers vergeleken heeft aan de horden van Attila.

De procureur der republiek van Orleans is ook aangehouden; deze zit echter in de gevangenis. Men heeft de overtuiging dat de onderaardsche telegraaf, tusschen Parijs en Tours, onder Orleans doorloopt, en men doet ieverige opzoekingen om den draad te vinden. M. Gambetta was in de stad toen de Pruisen naderden; het scheelde weinig, of de hulansen hadden zich van hem meester gemaakt.

BOMBARDEMENT VAN BELFORT.

Het bombardement van Belfort, met groote moeite door de Pruisen begonnen, heeft nog niet veel uitwerksel gehad. Tot nu toe heeft enkel de voorstad Fourneau geleden. M. Grosseau, prefect van den Opper-Rhijn, welke in de stad is opgesloten, heeft de volgende proklamatie doen aaplatken:

FRANSCH REPUBLIC.

Vrijheid, Gelijkheid, Broederlijkheid.

Aan de inwoners van Belfort.

Burgers!

Het nur van gevaar is gekomen en ook het nur van zelfopoffering.

Ik ken al te zeer uwe vaderlandsliefde, dan dat ik er een laatste oproep op moet doen.

De burgerlijke en militaire bevolking door de handen van een volkomen en wettig vertronwen vereenigd, zullen elkander waardig zijn in de gemeenzame worsteling, welke zij geroepen zijn te onderstaan.

De geschiedenis zal eenmaal zeggen, dat de latheden en de verraderijen van Selan en Metz, door den moed van Belfort zijn teruggekocht; zij zal zeggen, dat er niet een soldaat of inwoner was, welke op den dag van het gevaar, de opofferingen al te zwaar vond, of den weerstand al te langdurig; met een woord, zij zal zeggen, dat wij allen, zonder aarzeling en zonder zwakte, aan de voeten uwer citadel, de rangen hebben in elkander gesloten; dit is thans voor ons meer dan eene fortères; 't is Frankrijk en de Elzas. 't Is tweemaal het vaderland!

Burgers, dat elk onzer zijnen plicht vervulle bij dien kreet, welke vroeger het onderpand was der overwinningen en die haar tot onze vaandels terug brengt:

Leve de Republiek!

De prefect van den Opper-Rhijn,

J. GROSSEAU.

Belfort, 3 december 1870.

Het licht wordt nu verspreid over de vroeger zoo duistere zaak van het geheime plan, welk bestond om, niet alleen Luxemburg, maar ook België en Holland bij Duitschland in te lijven.

Een bijzondere brief, door een' wel ingelicht persoon uit Brussel aan 't dagblad *Hot Vaderland* in den Haag gezonden, meldt nu op eens stellige wijze het zwaar wichtig feit dat de fransche vredes-

onderhandelaar M. Thiers, die zoo men weet de voornaamste Hoven van Europa bezocht, te Sint-Petersburg verklaard had dat zijn voornemen was aan graaf von Bismark het voorstel te doen dat deze afzoude zien van de inlijving van den Elzas en, in de plaats hiervan, België en Holland bij Duitschland aan te hechten.

Dit plan, in Engeland hevige bestreden, werd bij geluk ook verstooren door den keizer van Rusland en door den keizer van Oostenrijk. Engelse dagbladen bevestigen dat feit, welk nogmaals bewijst hoe, onder het beheer van machtige dwingelanden, het bestaan der kleinere landen aan een zijden draadje kan hangen.

Uit goede bronnen, mogen wij, ter geruststelling, heden aankondigen dat eene goede verstandhouding bestaat tusschen de governmenten van Pruisen en België. Ons Staatsbestuur heeft niet alleen uit Frankrijk, maar ook van het Deutsche kabinet officieele gelukwenschen en bedankingen ontvangen over de volmaakte trouwhertigheid met dewelke het de onzijdigheid onzes lands gehandhaafd heeft en nog blijft handhaven, en waarbij België op eene geheel andere wijze te werk is gegaan dan Luxemburg.

Prins von Wittgenstein, de krijgsgesant des keizers van Rusland, en kolonel Claremont, met dozelfde zending gelast door 't Staatsbestuur van Engeland, hebben eergisteren Parijs mogen verlaten, en door de dnitsche lijnen zich verwijderd. Zij hebben den koning van Pruisen te Versailles de verzekering gegeven dat Parijs in staat is om nog gedurende langen tijd weerdstand te bieden en dat de bevolking der hoofdstad meer dan ooit vereenigd en tot den weerdstand besloten is. De verdedigingslijnen en de batterijen der Franschen werpen nu houwters op 9,000 meters afstand.

Bijzondere brieven uit Parijs, per luchtbol, in Gent en elders toegekomen, bevestigen dien gunstigen toestand in de Fransche hoofdstad.

De deutsche dagbladen spreken over de beschietingen van Parijs en de innam der Fransche hoofdstad, als ware 't slechts een werk van eenige dagen. De Engelse gazetten beschouwen, integendeel, dat werk als ontzaglijk zwaar en moeilijk om ten uitvoer te brengen. Zij bevestigen 't feit dat de standpunten der Parijzenaars, sinds den aanvang der belegering, merklijk verbeterd en versterkt zijn geworden.

Ziedaar den toestand, die voorzeker vol gevaren blijft en, cilans! nog geen de minste hoop op wapenstilstand of vrede aanbiedt, maar integendeel nieuwe menschenlachtingen en verwoestingen doet te gemoet zien.

Wij vernemen dat 233 fransche krijgslieden door onze troepen op de grenzen van Luxemburg, dicht bij Athus, aangehouden en onder een sterk geleide naar de stad Namen overgevoerd zijn.

Die soldaten zijn vluchtelingen der fransche bezetting van Montmédy, welke stad door de Pruisen is ingenomen.

De Wurtembergers zijn door het leger van hunne wapenbroeders versterkt geworden. De vier dagen voor Parijs, hebben eene zoo groote ledige in de rangen gemaakt dat het noodig geoordeeld werd, dezelve door versche troepen volledig te maken. De Duitschers zeggen, dat zij voor Parijs, 5000 en de Franschen 13,000 man verloren hebben. Tusschen de officiers figureeren een aantal voorname jongelingen. Een aristocratische huis, te Berlijn, heeft in dezen oorlog reeds tien zijner leden verloren. Van de 9 kolonels der infanterie, die in juli Berlijn verlieten, is geen enkele meer levend. Vele keur-regimenten verloren het 1/3 en 3/4 hunner officieren. De Beierlingen en Wurtembergers zijn als weggemaaid. Weenige geenen van hunne wonden. De verrotting heerscht in de ambulansen. De koude doet een groot getal manschappen in verschrikkelijk lijden bezwijken.

De tweede ban der landweer, bestaande uit getrouwe mannen van minder dan 52 jaren, wordt in Duitschland onder de wapens geroepen: is het dan nog niet barbaarsch genoeg?

Eene vloot van 50 schepen heeft Fécamp verlaten en is naar Portsmouth overgesteken. Dewijl Fécamp geene verdediging heeft en de Pruisen daar verwacht werden, hebben de kapiteins, vrouwen, kinderen en meubels ingescheept en naar Engeland overgebracht.

Men schrijft uit Wilhelmshoehe dat mevrouw de marschalkin Bazaine van eene zoon bevallen is. — De familie der keizerlijke coterie zal dus een afstamming te meer tellen.